

Idegsebészetünk eredményei

Az Országos Idegsebészeti Tudományos Intézet fennállásának 25. évfordulója alkalmából jubileumi ünnepségre került sor szombaton délelőtt a budapesti Semmelweis Orvostudományi Egyetem Nagyvárad téri elméleti tömbjének disztermében. Az ünnepi eseményt dr. Schultheisz Emil egészségügyi miniszter nyitotta meg. Méltatta a jubiláló idegsebészeti intézetnek a magyar egészségügyben betöltött kiemelkedő jelentőségű szerepét, s az elmúlt negyedszázad alatt a gyógyításban és a tudományos kutatásban elért, nemzetközileg is elismert eredményeit. Az ünnepségen ott volt dr. Szentágothai János, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, a társadalmi élet, a magyar és a nemzetközi orvostudomány számos kiemelkedő személyisége.

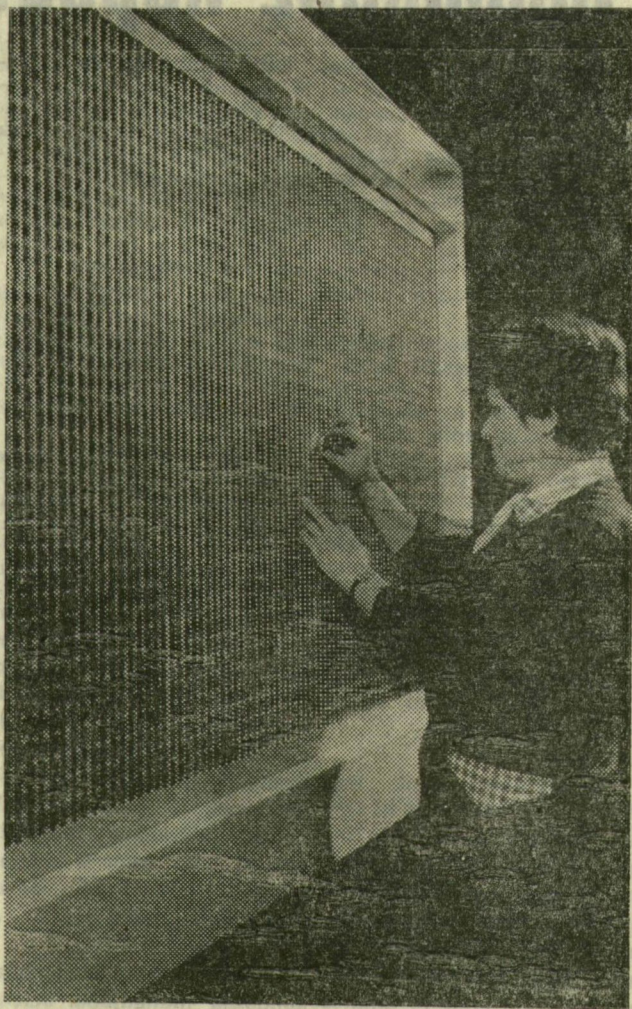
(MTI)

Kitüntetés

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa dr. Csató Gyula nyugalmazott ügyvédnek a munkásmozgalomban több mint hét évtizeden át kifejtett tevékenysége, valamint egész életútjának elismeréseként, 90. születésnapja alkalmából a Szocialista Magyarorszáért Erdemrend kitüntetését adományozta.

A kitüntetést dr. Markója Imre igazságügy-miniszter szombaton, tegnap nyújtotta át. (MTI)

A technológia követése

A VBKM Villamoselőszelő Gyára termékeinek mintegy kilencven százaléka kicserélődött. Gazdaságosan gyártható, a világpiacra jól értékesíthető gyártmányok előállítására törekednek. Képünkön: ipari kezelőpultokhoz készülnek a folyamatábrás megjelenítők, a segítségükkel követni lehet a technológiai folyamatokat

Az alkalmazkodás fokozatai

Felvillan egy kép. Fialatok sorra veszik az élet első erőpróbaát, számot adnak egymásnak szerencsésükéről, családjukról, nyaralójukról vagy társbérletükről. A kis társaság — akár egy szociológiai mintavétel. Van közöttük tehetetlen, aki mint a szárnyaszegett madár, repdes egyik munkahelyről a másikra. Ott a céltudatos igazgató, az igyekvő bérelszámoló, az alázatos beosztott, a lusta vagy tehetségtelen álmodozó. Legtöbbször a pénzről beszélnek, hol, mennyit lehet keresni, mire érdemes költeni. Ki hol vett lakást, vagy mikor cserélt kocsiját, hogyan rendezte be otthonát vagy mikor hagyja el végre albérletét. Melyik magnó, mosógép vagy gépkocsi a jobb. Hiányoznak a mérész elhatározások, a nekirugaszkodások történetei. Valamiben lehet, hogy megmutatják okosságukat, tehetségüket, de legálább ugyanannyi jó tulajdonság talán örökre titok marad. Hogy miért? Késnek a válaszok, akinek felelni kell, legfeljebb ennyit motyog: „Lehet, hogy akartam valamit, de mást csináltam, szükségem volt a pénzre is, és az önmegvalósítás helyett azt kerestem. De ez baj?”

Régi iskolatársam ma cinikusan mosolyog, amikor az életről esik szó. Mint akit egy mély titokba avattak be, úgy beszél. Így gondolkodik: öregem, bolond, aki fejfel meg a falnak. Mert könnyen visszapatthathat — betört fejfel. A főnököm kedvenc mondása, a fejük nem gumilabda.

Sokáig szóltan vegyész társunk is. Csak kérdez: ilyen keveset akartatok? Valaki visszavág, miért, te mire jutottál? Jövőre már lesz lakásom — válaszolja, aztán nekem magyaráz: „Gyakran töprengem, miért merünk ritkán szembenézni önmagunkkal? S tudod, milyen furcsa, hogy ez mikor jut eszembe leginkább? Ha felvételiztetek az egyetemen. Ha látnád azokat az iskolai jellemzéseket! A legtöbb mint egy nekrológ. Jó, szép, kedves, okos... — mintha más minősítést nyelvünk nem ismerne. Képzeld, még azt is leírják, azért javasolják a fiút vagy lányt, mert iskolai kirándulásokon vesz részt. A prof alig várja, hogy olyan gyerekkel találkozzon és kérdezzen, akinek más a minősítése. Pedig jót mondani felelősség.”

A vegyész társai is a divatos magatartásnak, a jó színben való feltűnésnek hódolnak? Lezsernek látszani, a pillanatnyi körülményekhez gyorsan alkalmazkodni — ez a céljuk. Azt mutatni, hogy nehézség nélkül élnek és nem szeretik, ha valaki szembesíti végig nem vitt, nagyszerű és okos terveikkel. Közéletünk receptjére néha ráírják, figyelj a másikat, nézd, milyen könnyen csinálja, nem kell meditálni. És az ilyen ember nem medítál. Igyekszik minden dolgot a mindent elsimító ügyességgel, a legkisebb felelősséggel elintézni.

Jelentések készülnek a kereskedelmi elátlásról, a lakásépítésről, a fátelépítésről, az egészségügyről és még tízezernyi kérdésről. Naponta több mázsza észrevétel, javaslat, határozat születik. Intézményeknek, hivataloknak a feladata ez. A szakembereknek pedig az a kötelességük, hogy lelkiismeretesen, pontosan tájékoztassák

jelentésükkel az irányító szerveket. Ám mit tesz az, aki jó színben szeretne feltűnni? Arra gondol, fölötté is van hasonló ember, aki szintén számít arra, nincs egyedül. Gondot okoz, hogy észrevételeit, megállapításait felelősséggel, csorbítatlanul le kellene írnia. Éppen emiatt aggódik, hiszen a másik nem ezt várja. Orra alá dörgölheti, miért nem vette korábban észre, és a mundér becsülete miatt nem veszi jó néven a teljes igazságot. Így felfedezéseinek felét írja le. A következő állomáson is, hasonló megfontolásból, tovább csökken a jelentés magva, éle. A célba érésnél a jelentés már csak üres papírhalmaz. Ez a játék a megdöbbenés erejével hat, ha egy vállalatról, intézményről hírtelen kiderül, rosszul dolgoznak, visszaélnak, csálnak... Megleppődtől érzésekkel csattannak fel a kérdések: nem volt ennek nyoma? De-hogynem. Csak időközben elgereblyézték.

Olvasom a népi ellenőrzési bizottság jelentésében, hogy a panasztörvény végrehajtása azért is akadózik, mert a felügyeleti szervek nem kéri szigorúan számon, a vállalatok, intézmények miképp foglalkoznak a közérdekű bejelentésekkel, a lakosság észrevételeivel. Erre még csak biccent a halandó, hiszen hány jó határozat, törvény vagy utasítás végrehajtása akadózik. Miért pont a panasztörvény érdemlően nagyobb figyelmet. Ám ennél sokkal érdekesebb az a megjegyzés: ha a felügyeleti szervek vizsgálatot indítanak, vagy valakit felelősségre vonnak, gyakran hozzáteszik, a népi ellenőrzés kérésére tették. S ilyen kérést nem lehet visszautasítani. Továbbra is jó színben szeretnének feltűnni, mert ne szől szám, nem fáj fejem, és ezzel az alapösszefüggéssel a „jól nevelt” tisztában van. És még mással is.

A helyzet nemegyszer úgy hozza, beszélni, mondani kell valamit. Például tanácskozáson, értekezleten illik véleményny mondani, hiszen a résztvevőket ezért hívják meg. Mit tesz a feltűnően alkalmazkodó ember ilyenkor? Természetesen szót kér, mert ha csöndben marad, akkor nem látszik jónak. De bajban van, mert nincs véleménye. Ám nem fejeztett ember, írja a tiszteletköroket, köszöni a megtiszteltetést, hogy a tanácskozássra meghívták... Aztán rátér a lényegre: dicsér. A jót mondasból nincsen kellemetlensége. Igaz, lehet másnak, egy közösségnek, falunak vagy városnak.

Hogyan is fogalmazott a vegyész? A dicséret felelőssége? Egymást csaphatjuk be a látszólag egyszerű, ám mélyen hamis dicséretekkel. Az egyik vállalatnál például úgy vélekedtek, hogy amit csinálnak, az jó. Mégis: egymás után két vezető is belebukott a „nagyon jó”-ba. Csak központi támogatással, sok-sok millió forinttal segítséggel tudott a vállalat egyenesbe jönni.

Az ember csodálatos képessége az észre-rű, az együttműködéssel vele járó alkalmazkodás. De kalitkába zárja magát, ha gondolatai nélkülözik a meggyőződést, ha véleménye ingatag, túlságosan alkalmazkodó.

Halász Miklós

Hogyan dolgoztak?

Beszámoló taggyűlés a Belváros III/A alapszervezetben

A lakóterületi pártalapszervezetek is cselekvési programjuk szerint dolgoznak, jóllehet a párttagságsorában jórészt olyanokkal is kell számolniuk a vezetőségeknek, akik 'döcek, sok esetben pedig lakáshoz, ágyhoz kötöttek. A pártmegbízatásokat tehát azokra tervezik, akik nyugdíjasok ugyan, de egészségesek és készséggel vesznek részt az alapszervezet munkájában mint vezetőségi tagok, pártcsoportvezetők. És még tanulnak is: politikai vitakörökön vesznek részt, látogatják a városi pártbizottság szervezésében működő politikai akadémia előadásait.

Ez a jellemző a Belváros III/A pártalapszervezet tevékenységére is. Éppen ezért a múlt esztendei munkát értékelve eredményekről számolhatott be a taggyűlésen Molnár Imre párttitkár. Részt vett a taggyűlés munkájában dr. Koncz János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára és Dubecz György, a városi pártbizottság munkatársa is.

Korábban több mint 200 párttagot számlált ez az alapszervezet. A nagy létszámot nehezen lehetett összefogni, a munka nehézkessé vált. Legfőbb feladat itt tavaly az volt, hogy kellő előkészítéssel, új vezetőségek megválasztásával két alapszervezetet hozzanak létre egymás szomszédságában. Ez megtörtént, és mindkét alapszervezet — a Belváros III/A és a Belváros III/B — nagyjából azonos létszámmal és jól választott aktív vezetőséggel működött már tavaly.

Az ünnepi megemlékezésén túl az itt tartott taggyűlések témáinak sorában a gyors és alapos tájékoztatást tartotta egyik fontos feladatának az alapszervezet vezetősége. A bel- és külpolitikai kérdések mellett fontossági

sorrendben szerepeltek a városi pártbizottság olyan — főleg mozgósító — jellegű határozatai, amelyek a körzeti pártalapszervezetekre is vonatkoznak, például jó együttműködésre a területükön levő népfőrt- és nőbizottsággal, vöröskeresztes alapszervezettel a pártirányítás jegyében.

Az alapszervezet vezetőségének beszámolója úgy értékelte a pártirányítás érvényesítését a tömegszervezetekben tavaly, hogy az hatékony, eredményes volt. A tömegszervezetekben dolgozó párttagok beszámoltásából is ez derült ki. A különböző közös rendezvények iránt eleven volt az érdeklődés. Ezek közé tartoztak a tanácsstagi beszámolók, lakóbizottságok megválasztása. Mozgósítottak társadalmi munkára, lakóházak előtti területek, parkok virágosítására, általában a lakókörzet tisztaságának fenntartására. Az itt dolgozó tömegszervezetek működési területén tavaly két alkalommal is adtak térítésmentesen vért több mint 120-an. Meghitt ünnepség keretében ajándékosomago adtak 70 idős, egyedülálló nyugdíjasnak, s a pártmegbízatásoknak legjobban eleget tevő alapszervezeti tagok közül mintegy harmincan kaptak értékes könyvjuttalmat.

Nem látványos dolgok ezek, de tartalmukban mélyek, kifejezőek. A törődés, a gondoskodás apró jegyei ezek csupán, amelyek érvényre jutnak a körzeti pártalapszervezet és a területén dolgozó tömegszervezetek jó együttműködésében.

Az MSZMP Szeged városi bizottságának osztályai a többi között akként értékelték, minősítették a Belváros III/A körzeti pártalapszervezet múlt évi munkáját, hogy ab-

ban a pártélet tervszerű és rendszeres. Az egymás mellett dolgozó két alapszervezet létrejöttével az új vezetőség hamar kialakította munkatílusát, fejlődött szervező, irányító és ellenőrző tevékenysége. A vezetőségi tagok felelősséggel végzik munkájukat, hasonlóképpen a pártcsoportok, a társadalmi és tömegszervezetek vezetői is. A taggyűlések előkészítésére és levezetésére jellemző azok látogatottsága, különösen, ha olyan téma szerepel napirenden, amely — várospolitikai jellegénél fogva — közvetlenül érinti a lakóterületen a párttagokat.

Jó, eredményes a Belváros III/A alapszervezet együttműködése a társadalmi és tömegszervezetekkel, a körzetben levő üzemekkel, intézményekkel. Jövőbeni feladatairól is szólva, a városi pártbizottság osztályainak véleménye az, hogy az alapszervezet vezetősége fejlesztse tovább irányító és ellenőrző munkáját. Az eddigiekhez hasonlóan nyilvánítson véleményét várospolitikai kérdésekben. Mozgósítson körzetében továbbra is társadalmi feladatok elvégzésére, éppen a tanács munkája hatékonyosságának növelésére.

L. F.

Nagy forgalom a kedvezményes vásárban

Az első hét a vártnál jobb eredménnyel zárult a ruházati kereskedelem hagyományos téli kedvezményes vásárban. Az áruházak leg-többjében 15—20, de volt olyan is, ahol csaknem 40 százalékkal volt nagyobb a forgalom, mint a múlt évi vásár azonos időszakában. A kereskedelem általában jól felkészülten fogadta a

vásárlók „rohamát”. áruban ez ideig nem volt hiány, s ahol a vártnál gyorsabban csappantak meg a készletek, ott gondoskodtak utánpótlásról. Így az áruházak, boltok még a vásár felidején túl is képesek lesznek a legtöbb cikkből választékos kínálatot nyújtani, bár természet-szerűleg szerényebbet, mint az első napokban.

Zárszámadásokról jelentjük

Teljesítette öt éves tervét a halászhok szövetkezete

Csongrádtól Apátfalváig a Tiszán és a Maroson, illetve a Tisza holtágaiban halásznak a szegedi központú Tisza Halászati Termelőszövetkezet tagjai. Jól dolgoztak tavaly, a tegnapi délelőtti Szentesen tartott zárszámadó közgyűlés adatai szerint 45 vagon halat fogtak, és valamennyit értékesíteni is tudták. Pelle László, a szövetkezet elnöke kiemelte beszám-

olójában, hogy a tervszerű munka és a halászszerencse mellett a jó eredmények annak is köszönhetőek, hogy az „exportszerencse” is kedvezett: 9 vagon élő halat szállítottak külföldre, és 20 vagonnal küldtek a gyomai feldolgozóüzembe, amelynek zöme különböző konzervek formájában színtek. A külkereskedelem közvetítésével talált gazdára. Az exporttételnek rohamos emelkedése egyértelműen jelzi, hogy a minőséggel sincs baj. Még egy fontos adat: teljesítette öt éves tervét a halászhok szövetkezete.

A 80 tagot számláló közösség fokozatosan teremti meg a további biztonságos gazdálkodás feltételeit. Részben elkészültek — bár javításra várnak — a teleteltároló medencék. Hasznát éven végén már a vásárlók is érezhették, hiszen karácsony és szilveszter előtti napon is volt hal az üzletekben, amikor a legtöbben keres-ték. Az esztendő utolsó nap-

jaira öt vagon halat tartalékolnak Rösztén. Ennek a medencéknek köszönhető, hogy a halászcárdák ellátásában sem várható fönnakadás év közben sem. Az atkaszigeti holt ágat a horgászoknak adják át, kárpótlásul Csanyteleken épül más-sik szövetkezettel közös beruházással halastó. A tépítési terveit tavaly túlteljesítették, idén 15 millió 600 ezer forintot fordítanak rá.

Ötmillió 23 ezer forintot nyereséggel zárta az évet a szövetkezet. A tervek fontos pontja, hogy a tavaly megnyitott exportlehetőségeket maradéktalanul kihasználja idén is, a céltudatos halgazdálkodás és a jó minőség szempontjai kerülnek tehát előtérbe.

A szegedi járás szövetkezeti közül tegnap délelőtti tartotta közgyűlését az ópusztaszeri Árpád vezér, a balástyai Rákóczi, a dóci Virágzó Termelőszövetkezet és az ászóthalmi Egyetem Szakszövetkezet is.